

[Frank Jensen]

vi havde debatten i marts 1990, forelå der jo en helt anden og efter Socialdemokratiets mening mere alvorlig situation. Vi oplevede nemlig de voldsomme nedskæringer på forskningens budgetter, den såkaldte produktivitetsbesparelse, og dengang valgte SF at sætte spørgsmålet om ledelse på dagsordenen frem for økonomi. Efter at SF fik vedtaget sin dagsorden, som Socialdemokratiet i øvrigt ikke stemte for, lykkedes det heldigvis at få lavet en fornuftig aftale, som også førte til, at vi kunne indgå et forlig i juni måned med undervisningsministeren og regeringen om at få stoppet nedskæringen på forskningsbudgetterne.

Men hr. Rahbæk Møller må huske på, at i det forslag, vi selv har udarbejdet til ledelsesstreng på universiteterne, var der altså også tale om, at det var rektor, der skulle gribe direkte ind, hvis tingene kørte af sporet, så vi undgik det, som har været et problem under den gamle lov, nemlig at sagerne skulle ende på ministerens bord i stedet for at blive afgjort på institutionerne.

Hvis vi vil have det, som har været målet for Socialdemokratiet, nemlig fuldstændigt selvstyre til institutionerne, er vi nødt til at undgå, at den slags sager kører op, og at der ikke kan findes en løsning på dem. Derfor er der én bestemt, der har ansvaret nu, og hvis den pågældende gør noget forkert, har man selvfølgelig mulighed for at vælge en anden, når han eller hun er på valg. Der er også den dryphane i loven, at i tilfælde af, at en rektor udviser total magtfuldkommenhed efter at være valgt, kan institutionen skaffe sig af med rektor undervejs. Vi håber ikke, at det vil ske, og der er noget, der tyder på, at vore rektorer sidder længe og længere, så det går måske lidt bedre ude på institutionerne.

Og med hensyn til virkeligheden, anvendelsen af den eksisterende lov, ved hr. Rahbæk Møller jo godt, at den ikke bliver brugt nøjagtig efter lovens bogstav. Man tilpasser sine statutter, man tilpasser sin daglige praksis, så den passer i forhold til medarbejdergrupperne og de studerende. Man forhandler løsningerne på plads, og det vil også ske, når denne lov er på plads, hr. Rahbæk Møller.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg tvivler ikke på, at man i de fleste tilfælde

vil vise sig at være klogere ude på institutionerne, end flertallet er herinde.

Jeg vil lige benytte lejligheden til at korrigere en ting, som fru Elisabeth Arnold kom frem med. Fru Elisabeth Arnold citerede fra forhandlingerne – det plejer man ikke at gøre – men da det nu er sket, er jeg nødt til for historiens skyld at præcisere, at vi ikke har tilsluttet os den nuværende sammensætning af konsistorium. Det var en af de ting, hvor vi sprang fra. Vi mener ikke, at TAP'ernes og de studerendes og de almindelige VIP'ers indflydelse skulle nedsættes.

Så vil jeg vende tilbage til hr. Frank Jensen. Jeg vil godt erkende, at vi også skal være venlige mod hinanden, jeg vil godt erkende, at for hr. Frank Jensen har det været et motiv at få tilbageført selvstyret til universiteterne. Det synes jeg er et ædelt motiv i sig selv, det vil jeg ikke anfægte, men problemet har været, at hr. Frank Jensen ligesom er gået ind i forhandlingerne i det håb, at han kunne pacificere ministeren ved at slække lidt på demokratiet og så finde et eller andet med at føre selvstyret tilbage.

Og det er netop det, jeg mener er mislykkedes – i den forstand, at vi nok har fået selvstyret tilbage, men til gengæld er den styrelseslov, der er kommet ud af det, et uheldigt kompromis mellem ministerens store-mænd-tilbøjeligheder og den gamle, demokratiske styrelseslov. Det er jo ikke tilfældigt, at stort set alle på universiteterne – det kan vi se af høringssvarene – vender sig imod styrelsesloven. Mange tilføjer, at de gerne ville have set ændringer og opstramninger, som vi også ville det.

Men det, der kommer ud af det, er og bliver en dårlig styrelseslov. At vi har fået noget andet, vil jeg da erkende. Man har fået selvstyret tilbage til universiteterne, man har fået bedre budgetforhold, det skal erkendes. Men det var en høj pris, og jeg tror, at vi med lidt mere standhaftighed fra hr. Frank Jensens og fru Elisabeth Arnolds side kunne have opnået det samme resultat, men med en styrelseslov, der også kunne fungere.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det tilkommer ikke mig at fortolke fru Elisabeth Arnold, men sådan som jeg opfattede fru Elisabeth Arnold, var det med hensyn til antal-